

DIÀLEG VORA EL POU

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Una dona samaritana, assedegada, va al pou a buscar aigua. I el diàleg s'inicia amb les paraules de Jesús dient-li: «Dona'm aigua». I segueix un relat llarg i profund de Jesús amb la dona, en el que també ella acabà dient-li: «Doneu-me sempre aigua d'aquesta».

«Déu té set que nosaltres tinguem set d'Ell», digué sant Gregori Nazianzè. Ja un salmista cantà en el salm 62: «Vós, Senyor, sou el meu Déu, jo us cerco. Tot jo tinc set de vós, per vós es desviu el meu cor com terra eixuta sense una gota d'aigua». I també Jesús, Ell que era la font mateixa d'on brolla l'aigua, tingué set i, vora el pou, demanà aigua a la samaritana dient-li: «Dona'm aigua!».

I dialogaren llargament. Diàleg profund en el que Jesús va revelar quin és el veritable temple on cal adorar, dient: «Ha arribat l'hora que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat». I al final del relat evangèlic diu que la dona deixà estar la gerra i va córrer a portar la bona nova al poble. La gerra abandonada de la samaritana indica ja la seva fe en Jesús: ha trobat l'aigua viva, el do de Déu. I esdevingué la primera evangelitzadora.

I molts samaritans d'aquell poble també foren els primers creients a afirmar la universalitat de la salvació de Déu dient: «Ara ja no creiem pel que tu deies; nosaltres mateixos, sabem que aquest és de debò el Salvador del món». Veritable experiència personal dels samaritans.

I avui, al bell mig de la Quaresma, hem escoltat que els israelites assedegats posaren a prova el Senyor, dient: «El Senyor és amb nosaltres o no hi és?». Per a nosaltres la fe en la presència de Déu és una certesa fonamental. I sant Pau, avui, ens ha dit molt més encara en afirmar que: «Déu, en donar-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor».

Seguim el nostre camí quaresmal contemplant Jesús que s'adreça cap a la seva passió, on, a la creu, «Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors».